

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/29/News/85

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 146 JAFFNA, FRIDAY, 31st JANUARY, 1986 No. 5 & 6
& 7th FEBRUARY, 1986

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription
Inland: Rs. 50/- per
FOR ADVERTISEMENTS
Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai

Twentieth Synod of the C.S.I.

The Twentieth Session of the Synod of the C.S.I. was held at Compound Trivandrum on the L.M.S. 11th to the 15th of January 1986. The following represented the Jaffna Diocese at the Synod. Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Rev. Sam Tampoe, Rev. T. S. Premarajah, Miss C. V. Selliah and Messrs. A. Rajasingham, Milroy Selvarajah and S. Jebanesau.

Highlights of the Synod

Bishop Leslie Newbigin conducted four Bible studies on "Mission in Christ Way" which was the theme of the Synod.

Keynote addresses were given by Rev. Dr. Russel Chandran: "Gospel and Culture", Rt. Rev. Sam Ponniah: "Evangelistic Proclamation" and Rev. Dr. Gaana Robinson "Siding with the Poor".

Twenty-four Overseas Fraternal delegates including Robert Scheuermeier Mr. Eric Gass, Dr. Libbey attended the Synod.

Sri K. Karunakaran the Chief Minister of Kerala, Sri. P. Ramachandran Governor of Kerala and His Grace Benedict Mar Gregorios - The Catholic Archbishop of Trivandrum addressed the Synod.

The Bishop of Madurai reported that a full time Presbyter is dedicated to the Sri Lankan Tamil Refugee Relief Work. The children of the refugees were given employment in the Diocese.

Office Bearers

The following were elected for the 1986 - 88 term:

Moderator: Most Rev. I. Jesu dason.

Deputy Moderator: Rt. Rev. Dr. Victor Preamsagar.

Secretary: Rev. M. Azariah.

Treasurer: Mr. Phillip David.

The following members of the Jaffna Diocese were elected to serve in the Synod Committees:

Executive Committee: Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Rev. Sam Tampoe, Mr. A. Rajasingham.

Working Committee of the Executive: Mr. A. Rajasingham.

Synod Theological Commission: Mr. S. Jebanesau.

C. M. C. Vellor (Representative): Dr. (Mrs.) C. Ambalavanar.

Council for Education (Representative): Miss C. V. Selliah.

Relief and Development Committee: Mr. L. S. C. Canagasingham.

- Cor.

New Director of Education for Northern Region

Mr. R. Suntheralingam, Chief Education Officer has been appointed Director of Education N. R. from 1-3-86. Mr. Sundaralingam has been serving in the Ministry of Education in the Examinations Department as well in the Publications Department.

Mr. Sundaralingam succeeds Mr. M. Simiampillai who retires

Food for Thought

Nationalism

Nationalism is good in its place, but it is an unreliable friend and an unsafe historian. It blinds us to many happenings and sometimes distorts the truth especially when it concerns us or our country.

Pandit Jawaharlal Nehru
(Glimses of World History)

Sri Lanka Denies Military Debt

According to a news report in a national daily, Sri Lanka has denied the statement by the Washington-based General Accounting Office (GAO) that Sri Lanka, owes to U.S. as on September 1985 military debts to the tune of 3,4 million dollars.

According to the spokesman of the Sri Lankan Embassy, Sri Lanka owes no military debts. There is, however, a two million dollar credit line that has been offered by U.S. several years ago which remains unutilised to date.

Three Mile Long Procession of Jaffna Students

An 8000-strong student non-violent procession (which included 3000 school girls) marched through the Security Zone in Jaffna on Monday (3-2-86) to the New Secretariat and presented a memorandum to the Additional G. A. Jaffna, Mr. Ramanathan who accepted it on behalf of the G. A. Mr. M. Panchalingam who was away.

The students were from the Schools in and around the Jaffna Municipal limits - Kokuvil Hindu College, Jaffna Hindu College, Central College, St. John's College, St. Patricks College, the Jaffna Convent, Vembadi Girls' College, Chundiculi Girls' College, the Jaffna Hindu Ladies' College and the Periapulam Maha Vidyalaya.

Some of the slogans written on placards the students carried read: -
Don't lay your hands on education: Remove the Security Zone: Schools are not death chambers. Does a gun know the power of the pen?: Student Power is a formidable Power: Are school children terrorists?

When all students had arrived at the Kachcheri grounds, the student leaders - eight boys and two girls presented a memorandum.

This is the largest student non-violent protest staged in Jaffna in recent times against what the students consider to be an attempt to throttle education in Jaffna in the guise of fighting terrorism.

in March this year, having been Director of Education during a very turbulent era in Education in the North.

At Rest

Mr. D. R. Gunasegaram

We regret to record the death on 4-2-86 of David Rajanayagam Gunasegaram (81), Attorney-at-Law and retired Assistant Assessor of Income Tax.

The Funeral Service was held at the residence of his daughter Dr. (Mrs.) Canagarajah of McLeod Hospital, Inuvil. Rev. D. R. Ratnasingham, the Presbyter of the Uduvil Church officiated assisted by Rev. Jeyachandran of St. Mary's Church Kopay and Rev. Sevak Sam S. Alfred of the Christa Seva Ashram, Chunnakam. Members of the family sang a special anthem.

The remains were taken to his residence at Araly and later interred at the Vaddukodai Church burial grounds. The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar Bishop of the Diocese performed the committal rites, assisted by Rev. Thevathason, Presbyter of the Araly Church.

He leaves behind besides his wife Lily (nee J. V. Chelliah), two daughters - Dr. (Mrs.) Canagarajah and Dr. (Mrs.) Arumainayagam and two sons Rajan and Bala and grand children Indran, Chandran, Arunan, Dayalan, Theivendran, Mahila, Yogan and Paul.

Dr. (Mrs.) Pearl Yogarajah

The Death of Dr. (Mrs.) Pearl Yogarajah, formerly of the Staff of the Green Memorial Hospital, Manipay took place at her residence at Sandilipay on 28-1-86. The Funeral was held on 29-1-86 at Sandilipay at 2.30 p. m.

Dr. (Mrs.) Yogarajah was the eldest daughter of the late Mr. J. C. Sabaratanam, formerly of the Staff of Union College, Tellippalai and of the late Mrs. Sabaratanam of Veemamkamam, Tellippalai.

She leaves behind her husband Mr. S. Yogarajah, Attorney-at-Law two sons, Jeyantha and Ajitkumar (Engineers), a daughter, Mathuramalathi (Madras Christian College) two sisters and three brothers.

Book Release

S. J. Gunasegaram -
Selected Writings

The above book, we are informed has now been published. Those interested could please contact Mr S Thanbirajah, C/o Dr S. Ratnavale, 44 A, Flower Road, Colombo 7.

Acknowledgement

D. R. Gunasegaram

Lily and children - Joy, Christabel, Rajan and Bala with their families sincerely thank the Medical Superintendent and Staff of McLeod Hospital, Inuvil, the Ministers of the Church and all friends and relations who helped them in various ways or sent them messages of condolence in their bereavement.

IN MEMORIAM

IN AFFECTIONATE AND
EVERLOVING MEMORY OF

Dr. Hanna Rose Santhammah Williams

Called home on
2nd February 1951

*A life well spent
Safe in the arms of Jesus.*

Ever remembered by
her loving cousin
M. S. Thambithurai.

No. 4, Old Park Road,
Jaffna.

IN MEMORIAM

IN EVERLOVING MEMORY
OF

Rosealine Nesaratnam William

Called to Rest: 11-2-1984.

*We are thankful that God
uses even the sad parts of
life to open our eyes more
fully to divine truth.*

Fondly remembered by
Children, Son-in-Law
and Grand children.

Achuvvely.

IN MEMORIAM



Mr. D. S. Sanders

IN BELOVED MEMORY OF
OUR DEAR IVAH,
PROMOTED TO GLORY
SIX YEARS AGO.

*"Mem'ry lingers everywhere;
thoughts of you are ever dear"*

Fondly, sadly remembered
by your loved ones.

Guru Vasa,
Nallur,
Jaffna.

North Ceylon Branch of the Old Boys' Association of St. John's College, Jaffna.

Fetes the New Principal

The North Ceylon Branch of the Old Boys' Association of St. John's College, Jaffna feted the New Principal, Mr. T. Gunaseelan and Mrs. Gunaseelan at a felicitation lunch at the Henry Poto Memorial Hall on Saturday 25th January, 1986. About three hundred people were present at the lunch.

The President of the Association, Mr. S. M. V. Tissayanayagam presided and in welcoming the new Principal said, "The need of the hour brings out the man, and in Mr. Gunaseelan we have that man to fill the void created by our dear departed leader, Mr. C. E. Anandarajan".

Dr. J. P. C. Philips speaking on behalf of the parents and public of Jaffna expressed his firm faith and hope that St. John's would continue to live up to the expectations and aspirations of the parents and the general community.

The Rev. Fr. Francis Joseph, the Rector of St. Patrick's College, Jaffna and doyen of principals referred to the traditions, traits and the Johnian ethos and made references to the cordial relationship that St. John's maintained with the sister schools — an association which has been cherished for so long. He also stressed the significant contributions the Johnian Principals had rendered in exposing the anomalies and

injustices in the present system of education. He also referred to the efforts they made to establish the rights of students to security and equality of opportunities.

Mr. N. J. S. Nalliah spoke on behalf of the Old Boys' Association of South Ceylon, and Mr. N. S. Thanapalan on behalf of the staff of St. John's College. Both these speakers offered the Principal their fullest cooperation and unswerving loyalty.

Mr. Gunaseelan, the new Principal in reply, stated, that though he was embarrassed by the compliments paid to him, he was also encouraged and strengthened by the whole-hearted and loyal cooperation offered by the staff, alumni, parents and the general community. He also stated that he was not unmindful of the magnitude of the task ahead of him nor of the turbulence of our critical times, but was fully prepared with the grace of God and the help offered to give of his best to the school where his father had learned and taught. He was also strengthened by the fact that he was an old student of the college and had served already as a teacher and Vice-Principal, and had the necessary experience to support him.

The function came to a close with the Vote of Thanks proposed by Mr. S. I. K. Arnold.

Appreciation

Mr. T. K. Rajasekaran

We regret to record the death which occurred on January 12, 1986 at Los Angeles, California of Mr. T. Kanagasuntherampillai Rajasekaran of Tellippalai, retired Vice Principal of Parameswara College, Jaffna who was earlier a lecturer in Mathematics at the Madras Christian College.

Mr. Rajasekaran before and after his retirement identified himself closely with all social activities both in the village as well as at district level. He was a pioneer of the Co-operative Movement and served for many years on the Board of the MPCS at Tellippalai and of the Co-operative Hospital at Tellippalai.

A person of an unruffled temper and suave manners, he was loved and respected by many for the patience he displayed in resolving intractable issues which often cropped up in movements in the village which had a broad-based popular support.

He was never tired of sitting through meetings. He kept himself active, till his strength failed him in the life of the community. Mr. Rajasekaran despite his tight schedule made himself available to A/L students who wanted his help in mathematics. But his method, of making the student himself solve a problem with minimum guidelines even if it took time, made many seek other tutors who would be more sympathetic of their plight.

He leaves behind besides his wife Ponmany (nee Suppiah), three sons, Vijeasekaran (accountant, Australia), Dr. Uthayasekaran, (Canada); Dr. Vickramasekaran, (USA) and a daughter Maithreyi, wife of Dr. Manoharan Chelvanayakam, a son of the late Mr. S. J. V. Chelvanayakam Q.C. and of Mrs. Chelvanayakam of Barr Lane, Tellippalai, presently of Colombo.

Mrs. Rajasekaran and children were active in the life of the Tellippalai Church before they left the island.

C. E. R.

Mr. Sangarappillai Ambihaipahan

The passing away on 27-1-86 of Mr. S. Ambihaipahan, the Principal of Vaideeswara College, Jaffna with which institution he was associated for 32 years and seven months, brings almost to a close an era in education when schools in the North were identified with their Principals or Head-Masters.

Mr. Ambihaipahan's contribution to Education, during a turbulent era was the moral stature which he projected above the swirling controversies of his time.

Not for him were "the lights, the action and the glimmer" which accompany the successes and plaudits claimed by many in launching various new educational experiments and projects. What mattered to him most were the verities and values that underlie our educational schemes.

Typical of the man and his work was the tribute he paid re-

IN MEMORIAM

IN LOVING MEMORY
OF

Arasaratnam Lloyd
Wicknarajah

Born: 17-8-1933
Called to Rest: 3-2-1985

Husband of Winnifred
and

Brother-in-Law of the late
Rev. N. W. G. Sugunaratnam

"..... and then what will all
earthly joys be, compared to the
promise: where I am, there ye
may be also."

Fondly remembered by
Winnifred and family.

Rubetha,
Erlalai North.

A Refugee Centre named after Tamil Leader

The Refugee Camp at the Kachcheri-Nallur Road which is under the supervision and care of the Tamil Women's Guild has been named the *Selva Refugee Centre*. This camp has been run for the last eight months with the assistance and collaboration of eight public organisations in Jaffna.

The Jaffna Mother's Front, the Jaffna Y. M. C. A., the Jaffna Y. W. C. A. are among the eight organisations who have come forward to collaborate in running the Centre. The Refugees resident there will, it is learnt, themselves take charge of the routine chores, with an overall supervision by a Board representative of the Eight organisations who constitute the backbone of the Scheme.

Bank extends its Services except in the East and North

The Bank of Ceylon has extended its services in Colombo, Kandy, Kurunegalle, Matara, Badulla and Anuradhapura. The Banks will be kept open on Saturdays from 10 a. m. to 12 p. m. for deposit of cash and encashment of personal cheques. Late banking services will also be provided on Fridays between 4 p. m. and 5 p. m. at some of the branches in Colombo.

The People's Bank however has expressed misgivings about the scheme "The cost of running the service is higher", says the People's Bank, "than the returns."

cently in the *Eelanadu* to a son of the soil — Mr. Ambalavanar Allen Abraham of Karadivu (now Karainagar) whose scientific research on the Haley's Comet of 1910 was little known to people in Jaffna and to those in Sri Lanka.

Mr. Ambihaipahan was one who came very near to Martin Luther King's standard of human endeavour.

"We are called upon to be people of conviction, not conformity, of moral nobility not social respectability."

C. E. R.

What Others Say

More Sophisticated Arms

The Sri Lankan security forces are reported using South African made armoured cars, in Colombo. It was denied that 48 such vehicles were deployed in the Tamil areas as alleged by a militant group. The authorities said that the number of vehicles used was fewer but did not disclose the exact number.

Sri Lanka has bought US built helicopters, Italian fighter planes, Israeli Patrol craft, British scout cars, Chinese small arms and South African armoured cars.

Source:

Tamil Times, — January 1986.

The Gift of a Chalice to Putney Methodist Church

Rev. Shelton de Silva on his return from a visit to England when he had the chance to visit Putney Church on the occasion of the 13th Anniversary Service of the London Tamil congregation had sent to the congregation a silverplated chalice—a gift by the Sinhalese Christians. The Chalice was inscribed "For He is our Peace".

Rev. Shelton de Silva who is an active member of the Civil Rights Movement says:—

"The gift of a chalice is a very significant token. When we eat of that bread and drink of that cup we proclaim the Lord's death till he comes, in bombed Coventry Cathed.

ral which the Nazis partly destroyed is a stained glass window with the legend "Father Forgive". This is not a plea that the Nazis be forgiven their dastardly deeds but that all concerned forgive each other. We too need to pray that same prayer if He is to be our Peace and we are to proclaim the Lord's Birth and His Death till he comes in our day, in our land.

West London School Tamil

The 150 pupils and their 24 teachers had a School Christmas Party when Perinparajah and his wife Punitham led the children and teachers in the singing of Tamil Christian lyrics. Rev. Swaminathan Jacob, Area Secretary for Asia and the Pacific of the Methodist Church Overseas Division spoke on the occasion.

Mr. Anthony Rampton of the Hidden Charitable Trust, one of whose interests is the welfare of the ethnic minorities also addressed the gathering. He condemned the UK government's decision to impose visa requirements on Tamil Refugees

Awards were given to Shenika Shakespeare, and Lakshman Ganeson for their 'Arangetams' and to Jeevan Manicavasagan for winning the Borough of Ealing Community Language Association Essay Competition (Tamil).

இறை நம்பிக்கையால் உயர்ந்தவர் கலாநிதி நயில்ஸ்

"ஒரு உலகத்து உயர்ந்த புழல்வரைப் போன்றது நிற்பதொன்று இல்"

என்கிற வள்ளுவன் வாக்கு நினைவுக்கு வருகின்றது. ஒருவனது வாழ்க்கைக்குப் பின் உலகத்தின் நிகழ்வு நிற்பது அவ் வாழ்க்கையை மேம்புற வாழ்ந்தமை வரல் உருவாகிய புழமே என்பது இவ்வாக்கு.

1908-ம் ஆண்டு மே மாதம் நாகர்கோம் திசை பிறந்த கலாநிதி நயில்ஸ் மிகத் திறமையுடைய மரணவரலாறு திசுந் துவேறு துறைகளில் முன்னேற்ற வாய்ப்புகளை இருந்தும் தனது வாழ்க்கையை கிறிஸ்தவ ஊழியத்துக்காக அர்ப்பணித்தார். இதைவிடும் பிறராவது எழுந்தபேரது, 'இது நான் இறைவனுக்குச் செய்த பெரும் தொண்டல்ல; மாறாக, இறைப் பணி செய்வ எனது உள்வத்தை ஊக்குவித்து என்னைப் பணியாள குக்கிய இறைவனது அன்பையும் அருளையும் விபத்து உருகிப்போற்றுகிறேன்' எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

1929 முதல் 33 வரை பங்களூரின் இறையியற் கல்லூரியில் படித்து முதல் வகுப்பில் தேறி 1935ல் மெதடிஸ்த சூருவாக அங்கோரம் பெற்றார். அங்கே பின் 1970 வரையுள்ள முப்பத்திந்து வருட ஊழியத்தல் அவர் செய்த முடித்த காரியங்கள் பலும், வகிந்த பொறுப்புகளையும் எண்ணும்போது அவரது அறிவையும் ஆற்றலையும் விவரித்து இருந்தல் சடியும் இவற்றால் பல உலக அரங்கில் நிறைவேறின. 1935ல் உலக கிறிஸ்தவ மாணவர் இயக்கத்தின் செயலாளராகவும், 1941 முதல் 45 வரை வை. எம். கி. எ. யில் உலக மன்றத்துத் துணைச் செயலாளராகவும், 1948-ல் வண்டலில் மெதடிஸ்த தூதர்ப்பணிச் சங்கத்தின் முதல் ஆசிரியர் செயலாளராகவும் 1948 முதல் 1952 வரை சபைகளில் உலக மன்றத்து வரலிபர் ஊழியத்துறையின் தலைவராகவும் 1950 முதல் 53 வரை சபைகளில் உலக மன்றத்துத் தூதர்ப்பணித்துறையின் பிரதம செயலாளராகவும், 1957 முதல் 88 வரை ஆசிரிய கிறிஸ்தவ சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளராகவும், 1968 முதல் சபைகளில் உலக மன்றத்தின் தலைவராகவும் ஒரு வரலாகவும் கடமைவாற்றினார். 1970-ல் அவர் இறைவனடி எய்தியபோது இவ்வகை மெதடிஸ்த சபையின் தலைவராகவும் ஆசிரிய கிறிஸ்தவ சங்கத்தின் தலைவராகவும் இருந்தார்.

இப் பொறுப்புகளைவிட அவரது சொல்வன்மையும் சிந்தனைத் திறனும், எடுத்துள்ளமும், செயலாற்றும் வன்மையும் உலக மக்களைக் கவர்ந்தன. ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா, தென் அமெரிக்கா ஆசியர் ஆகிய கண்டங்களின் பல்கலைக் கழகங்களில், சபைகளும் அவரது பேச்சுகள் கேட்கப் பெருங் கூட்டமாகக் கூடின. ஆண்பத்திரமண ஆழமான அழகான மனத்தைவிட அக்லரை முறையில் பேசும் மனத்து எடுத்ததைக் கொள்ள கொண்டவர் கலாநிதி நயில்ஸ், "நயில்ஸ் பேசும்போது உலகம் எழுந்து ஈடு கேட்கும்" என்பது மேறி

சுத்திய கிறிஸ்தவ வட்டங்களில் கூறப்படும் எடுத்தாரும். தனது இறையியற் எடுத்துக்களை இரு பது புத்தகங்களில் இவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவை பல மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பாகி பகிரவரிக் கணக்கில் விற்பனையாகின. யிரக் கணக்கில் விற்பனையாகின. வேதாசமம் பற்றி இவர் எழுதிய ஒரு நூல் ஜெர்மனிய, பிரெஞ்சு, சீன, யப்பானிய மொழிகளில் உட்கினைத்து மொழிகளில் பட மொழி பெயர்க்கப்பட்டு விற்பனையாகின. இதைவிட அவர் ஆங்கிலத்தில் இயற்றியுள்ள 45 கிறிஸ்தவ பாடல்கள் தனிநூலாக வெளிவந்து, உலகச் சபைகளில் எத்துனை பொறுப்புகளையும் வகித்தாலும், தனது நாட்டிலும் இடத்திலும் கலாநிதி நயில்ஸ் வேருன்றி வாழ்ந்தார். யாழ்ப்பாணத்து மெதடிஸ்த சபையின் பேரதரராகவும், வரழ் மத்திய கல்லூரி அதிபராகவும், வடக்குக் கிழக்குச் சபாசங்கத்தின் முதற் தலைவராகவும், மெதடிஸ்த சபையின் தலைவராகவும், இருந்த காலத்தில் பல மாற்றங்களையும் முன்னேற்றங்களையும் ஏற்படுத்தினார்.

சபைகளின் ஒற்றுமைப்பாடி மூலமாக அவரது உழைத்து ஒருமைப்பாட்டுத் திட்டத்தின் நாயகனாக விளங்கினார். இவ்வகையில் கிறிஸ்தவ ஸ்தாபனங்கள் ஆண்பத்திர அவரது கவனத்தைக் கவர்ந்தன; அவரது ஆலோசனையையும் உதவியையும் நாடின.

அவரது வாழ்க்கைக்கு உறுதியாக இருந்தது அவரது அசைக்க முடியாத இறை நம்பிக்கையும் வற்றாத ஆத்மீக உணர்வுகளும். வேதத்தோடு வாழ்ந்தவர் அவர் வேதகமத்தை நுண்ணியமாக ஆராய்ந்து வேதகமத்தின் உட்பொருளை தெளிவாகச் சொல்வதில் அவருக்கு இணையே கிடையாது. பல மக்களின் பிரச்சனைகளையும் ஆத்மீக உணர்வோடு விசாரித்து தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களது பிரச்சனைகளை தீர்த்து வைப்பதில் எருணை காட்டினார். உலகின் பல பகுதிகளில் இருந்தவர்கள் அவரிடம் ஆலோசனை கேட்டனர்; அவரது வழிநடத்தலுக்குக் காத்திருந்தனர்.

யாழ்ப்பாணத்து ஒவ்வாநிதிகோட்டைக்குள் இருக்கும் ஒவ்வாந் காலத்துக் கோட்டை ஆலயத்தை புனரமைத்து யாழ்ப்பாணக்கிறிஸ்தவ மக்களின் வழிபாட்டுக்குத் திறந்து வைத்தவரும் அவர். 1980 யூலை மாதம் 30-ம் திகதி யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்தவ ஐக்கியம் அவர் இறைவனது திருவடி சேர்ந்த பத்தாவது ஆண்டுகள் கோட்டை ஆலயத்தில் ஒரு ஆராதனை மூலம் நினைவு கூர்ந்தது. அது வண. டி. ஜே. அம்பலவாணர் தலைமையில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது இவ்வாராதனையில் சிறப்புரை ஆற்ற அப்பொழுது இவ்வகை மெதடிஸ்த சபையின் புதிய தலைவராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ள வண சேரமசிரி கே. பெரேரா கொழும்பிலிருந்து வருகை தந்தார்?

எந்தாட்டைச் சேர்ந்த அறிஞராயினும் ஒருவர் இவ்வகையில் சமுதாயம், சமயம் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய விரும்பினால் அவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திலோ கிறிஸ்தவ கலைக் கூடத்திலோ தனிப்பட்ட முறையிலோ இதனைச் செய்த முயற்சியை டி. சி. நயில்ஸ் குராமக் குடாநிதி

நல்வாழ்வு: முகத்தீல் தோன்றும் புள்ளிகள்

* இது சாதாரணமாக 12 முதல் 24 வயதுக்குள் வரக்கூடியது. 10-ல் 8 பேர் இந்த நோயினால் ஏதாவதொரு வகையில் தாக்கப்படுகின்றனர்.

* இந் நோய் தோல் சம்பந்தப்பட்டது. சுரப்பிகளில் ஏற்படும் தொல்லைகளால் உண்டாகிறது. முகம், கழுத்து, தோல்வது. குடும்பம், இன்னும் எழுந்தின் பின்புறம். இன்னும் எழுந்தின் உள் எண்ணைச் சுரப்பி தோலில் உள்ள எண்ணை உள்ள இடங்களில் தோன்றும்.

* சிபரளியஸ் சுரப்பியில் எண்ணை அதிகமாகி, மேல் தோல் எண்ணைப் பசையுண்டாகிறது. எண்ணைப் பசையுண்டாகிறது. சுரப்பி அதிகமான சீபம் (Sebum) சுரப்பி அடைத்து விடச் செய்வதால் அடைத்து விடச் செய்வதால் தால் சுரப்பு, வெள்ளை நிறத்திலும் பருக்கின் தோன்றி, சீழ் வைக்க ஆரம்பிக்கும்.

* இவற்றை தரமான சாதாரண சோப்பு உபயோகித்து முகத்தை அடிக்கடி எழுவுவதை வேண்டும். பருக்களுக்குச் செய்யப்படும் சிகிச்சைகள் மூலம் தோலில் உள்ள எண்ணைப் பசையை அகற்றவேண்டும்.

* பருக்கள் தோன்றியுள்ள இடங்களில் அழுக்கடைந்த விரல்களால் கிள்ளக்கூடாது. சுத்தமான பஞ்சு, பருத்தி துணியால் சுத்தம் செய்யவேண்டும்.

* சில வேளைகளில் உணவினாலும் கூட பருக்கள் தோன்றலாம். அதைக் கண்டுபிடித்து, அவ்வகை உணவுகளைச் சாப்பிடுவதைத் தவிர்த்து வேண்டும்.

* அதிகமாக உணர்ச்சிவசர்படுவதாலும், கோபம் சொல்லவதாலும், கவலையாலும் பருக்கள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. அதை அறிந்து அதற்கேற்றபேரல் நடப்பது சிறந்தது.

* சுத்தமான காரீரோட்ட முகை இடத்தில் தூங்கவேண்டும். எண்ணைப் பசை போகும் படி தலைமுடியை அடிக்கடி எழுவுக்கூடாது.

* தோலில் உள்ள அதிகமான எண்ணைப் பசையை நீக்கக் கூடிய மருந்துகளை பயன்படுத்துவது நல்லது. அதிகமாக, இந்த மருந்துகளில் கவனம் செலவிடும் பெண்மையில் ஃபெரரக்ஸ்டு பருக்களினால் தாக்கப்பட்ட இடங்கள் காய்வதற்கு உதவி செய்கிறது.

* ஒரு பரத்திரத்தில் வெந்நீர் வைத்துக்கொண்டு, அந்த ஆவியில் முகம் படுமாறு செய்ய வேண்டும். அப்படி செய்யும் போது, பருக்களின் துளைகள் விரிவடைந்து, சுருப்புப் புள்ளிகள் விழுந்துவிடும்.

* இவ்வகை மருந்துகளினால் குணமடையாவிட்டால், மருத்துவரைக் கலந்தரவோசித்து, தகுந்த சிகிச்சை பெறவேண்டும்.

* எந்தவிதச் சிகிச்சையாக இருந்தாலும் கவனத்துடன் காரண உதவிப் பணத் திட்டம் ஒன்று உருவாகியுள்ளது. இதற்கைய நிந்திரட்டும் திட்டம் இவ்வாராதனையில் துவக்கி வைக்கப்பட்டது.

நமது நாட்டையும் சபையையும் உலக அரங்கில் உயர்த்திய அறிஞர் கைல்ஸ் குராமமாக இத்தகைய திட்டத்தை துவக்கி வைத்தல் பெருமகமம்.

S. W. A.

[நன்றி: சமுதாரு]

களுக்குச் செல்பதின், பலக இருந்தால் அதைத் தொடர வேண்டும். பொறுமையுட்க தொடரிந்து சிகிச்சை பெற்றுக் கம் அடையலாம்.

* இந்நடப்புகள் புண்புகி உள்நுக்குள்ளேயே, பரவ வாய்ப்புண்டு. அடைபட்ட வழியினுள்ள சீபத்தில், பக்கிரியாவல்து, இரசாயன மாற்றத்தை உண்டாகி ஒருவித எரிச்சலையும், அரிப்பையும் உண்டு பண்ணுகிறது. இது பின்பு உறைவத வடுக்களாக மாறிவிடக்கூடும்.

எக்ஸ்மார் * பிரிட்டலில் குறைந்தது கமார் 2 மில்லியன் பின்னாலும், பெரியவர்களும் 5 வகையான நோயினால் தாக்கப்படுகின்றனர்.

* இந்நோய் அதிகமாக வறண்ட தோலுண்டவர்க்கும், குளிர் பனி காலங்களில் இலும், கோடையில் அதிகமான உஷ்ணத்தினாலும் சாதாரணமாக ஏற்படுகிறது.

* எக்ஸ்மார் உள்வளர்களுக்கு அரிப்பு அதிகமாக இருக்கும். இது மற்றவர்களுக்குப் பரவக் கூடிய நோய் அல்ல, ஆனால் வறண்ட தோல் உள்வளர்களுக்கு ஒரு குறை வெடித்தவிட்டால் பரக்கிரியாக்கள் உடலில் பரவுவதற்கு வாய்ப்புண்டு.

* சில வகை எக்ஸ்மார் பரம்பரையாக வருவது மட்டுமல்லாமல், அதிகமாக பின்னாலே தாக்கக்கூடியது. ஆஸ்துமார் நோய் உள்வளர்களுக்கு எக்ஸ்மார் வரலாம்.

* சிறு பிள்ளைகள் எக்ஸ்மார் வரத் தாக்கப்பட்டிருந்தால், அம்மைத் தடுப்பு ஊசி போடுவது ஆபத்தானது இந் நோய் போசமமாக உள்ள குழந்தைகளுக்கு, அந்த இடத்தில் அதிக அரிப்பு உண்டாகி புண்புகும்.

* சில வேளைகளில் எக்ஸ்மார் மறைந்துபோகி இருந்தாலும், பின் மறுபடியும் தோன்றும். சேர்வினாலும், உணர்ச்சிவசர்படுவதாலும் இந்நோய் அதிகமாகும். பிள்ளைகள் வளர உளர, நேரய குணமாகி முழுமையும் கம மடைவதும் வாய்ப்புண்டு.

* பிள்ளைகள் உட்கொள்ளும் உணவுகளினாலும் எக்ஸ்மார் ஏற்படலாம். இதைப் பெற்றோர் கவனப்படுத்து, பிள்ளைகளுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளாத உணவுகளைச் சாப்பிடாமல் பர்த்துக்கொள்வ வேண்டும்.

* சிலருக்கு வயது சென்ற பிறகு, அவர்களைக் கற்றியுள்ள பொருட்கள் சிலவற்றினால் எக்ஸ்மார் தோன்றலாம். அதை அறிந்து, அவர்களின் சுற்றப்புற சூழ்நிலையிலிருந்து அவற்றை நீக்கி விடவேண்டும்.

* நாம் உடலில் அணியும் ஆபரணங்களினாலும் எக்ஸ்மார் தோன்றலாம். ஆனால், அவை தொடர்புடைய இடத்தில் எக்ஸ்மார் தோன்றாமல், வேறு இடத்தில் உண்டாகலாம்.

* தோலை மிகுதுவகை மாற்றி இழந்த எண்ணைப் பசையை தகுமபப பெறும்படி செய்வதே இதற்கு தகுந்த சிகிச்சையாகும். * சாதாரண சோப்பு, கூபயோகிப்பது கெடுதலை உண்டாக்கும். வெது வெதுப்பான நீரில், எக்ஸ்மார் குரிய ஆயிசுட்டமன் கைக் கலந்து குயிப்பது நல்லது.

* எந்த மருந்தையும் உபயோகிக்குமன், மருத்துவர்களை கவந்தரவோசிக்க பயன்படுத்த வேண்டும். எக்ஸ்மார் அதிகமாக உள்வளர்க்க, தரமும், சுத்தநாகமும் கலந்த மருந்துகளை உபயோகிப்பது சிறந்தது. இது வறண்ட தோலை மிகுதுவகைக் கூடியது.

அருள் வாக்கு

பழி வாங்குவது ஆரம்பத்தில் இனிக்கும். சிறிது போதில் கசப்பாக மாறும். இறுதியில் எய்தவனையே திரும்பி வந்து கொல்லும்.

— மில்டன்

உதயதாரகை

விடிவை நோக்கி

இஸ்ரவேல் புத்திரர் எகிப்தியரினால் ஆளப்பட்டனர். அசிரியர் இஸ்ரவேல் நாட்டையே கைப்பற்றினர். பாபிலோனியர் அவர்களைச் சிறைப்பிடித்தனர். பாரசீகர் அவர்களை ஆள வந்தனர். கிரேக்கரும், உரோமரும் அவர்களை அடிமைப்படுத்தித் துன்புறுத்தினர். அந்நிய ஆட்சியாளர் பலரின் கொடுமைகளைக்கண்டவர்கள் இஸ்ரவேலர். அந்நியர் பலர் அவர்களை ஆண்டாலும் கிரேக்கர் அவர்களை ஆண்டாலும் கிரேக்கர் அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தியது போல வேறுயாருமே அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தவில்லை யெனலாம். அந்தியோசு எயிப்பானஸ் என்ற கொடிய கிரேக்கன் இஸ்ரவேலரைச் சித்திரவதை செய்தான். இஸ்ரவேலரின் புனித மார்க்கத்தைப் பூண்டோடு அழிக்கத் திட்டமிட்டான். இஸ்ரவேல் வாலிபர்கள் பலர் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்டனர். பலர் தாமகவே தற்கொலை செய்து கொண்டனர்.

தமிழ்க்குடிமக்கள் பல நூறு ஆண்டுகளாக அந்நியர் ஆட்சியை அனுபவித்து வந்தனர். மொகலாயர், தெலுங்கர், போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் எனப்பல சாதியார் தமிழ் மக்களைப் பலகாலம் ஆட்சிபுரிந்தனர். ஆனால் இன்று தமிழ்மக்கள் அனுபவித்துவரும் கொடுமைகளைப் போல முன் னெப்பொழுதாவது அவர்கள் அனுபவித்ததாகத் தெரியவில்லை. மாதம் ஒரு சட்டமும் வாரம் ஒரு உத்தரவுமாகத் தமிழ் மக்கள் அவதிப்படுகின்றனர். நமது இன்னல்கள் இந்த வருடம் முடியும் அடுத்தவருடம் முடியும் என்று ஏங்கி ஏங்கி மக்கள் கண்ணீரிலேயே மரணித்து விடுகின்றனர். நமது இன்னல்கள் தீர இன்னமும் எவ்வளவு தியாகங்கள் செய்யப்படவேண்டுமோ அறியோம்.

“அல்லற பட்டு ஆற்றது அமுத கன்னீரன்றே செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை”

என்றார் வள்ளுவப்பெருந்தகை இன்றுள்ள நிலமையில் கடவுள் ஒருவரே நம்மைக்காப்பாற்றமுடியும்.

இந்த நேரத்தில் தமிழ்மக்கள் செய்யவேண்டிய பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. ஒற்றுமை பேணப்படவேண்டும், சாதி சமய வேறுபாடுகள் மறைந்து ஒழியட்டும். களவு, கொலை, ஆகிய தீவினை முற்றாக மறைந்து போகட்டும். பார்வையாளராக நின்று போராட்டத்தைக்கவனிப்பதனை விட்டு மக்கள் இயக்கத்தில் யாவரும் கலந்துகொள்ள வேண்டும், சாத்வீகப் போராட்டத்தில் குழந்தைகளும் பெண்களும் முதியவர்களும் கலந்து கொள்ளலாம். என்றைக்கோ ஒரு நாள் அரசு கண் விழிக்கத்தான் போகிறது. ஆட்சிபீடத்தில் இருப்பவர்கள் ஆட்சி நிலையாமையையும் வாழ்க்கை நிலையாமையையும் அறிந்து கொள்வார்கள். “மண்ணை ஆண்டவர் மண்ணிலும் கோடி” அரசு விழித்துக்கொள்ளும் காலம் விரைவில் வந்திட வேண்டுதல் செய்வோமாக.

உயிருற்றும் தீருமறை!

மக்கள் இனிமேல் திருமறையில் அதிக உணர்வு செலுத்தி, எக் நூல்களை விட்டுவிடுவார்களென்று எதிர்பார்த்தேன். ஏனெனில், என் நூல்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகள் செய்து, மனிதர் இதயங்களைத் திருமறைக்குள்ளும் திருமறை வரையிலும் நடத்தி வந்திருக்கின்றன. இதற்காகவே, நான் அந்த நூல்களை எழுதினேன். பல நூல் உடைய இயற்றியிருக்கிறேன். அவைகளில் எப்பொழுதும் விடையிருப்பதற்கு என்ன பயன்? நீருற்றுக்கு உம்மை வழிநடத்தின உடையிருந்து குடிப்பதைவிட அந்த நீருற்றிலிருந்தே நீரைக் குடிப்பது நல்லது.

—மார்ட்டின் லூதர்

பொது வாழ்க்கை

பிள்ளைகளுக்குப் பயிற்சியளித்து அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பது, மனைவியையும் வேலைக்காரரையும் பக்தியுள்ள விதமாக வைத்து நடத்துவது, வேர்வை கிந்தப் பாடுபட்டுப் பிழைப்பது, மிகுதியாய்ச் சகிப்பது இவையெல்லாம் உடவுளின் பார்வையில் மதிப்பிற்குரிய உயிரித செயலாகும்.

— லூதர்

விசுவாசம்

விசுவாசம் ஆறமாய்ச் செல்வதாயிருந்தல் வேண்டும்; வெறும் ஏட்டறிக்கைகள் தலைக்கு மேல் செல்லும் தொல்பேசிக் கம்பிகளைப் போலவே புயல் வந்தால் விழுந்த விடலாம்.

சொல்லும் பொருளும்

MESITES — மெஸிற்றேஸ் மத்தியஸ்தர் (நடுவர்); Mediator

Mesites என்ற பதம், இயேசுவின் பெரிய, புதிய ஏற்பாட்டுப் பட்டப் பெயர்களில் ஒன்று. இது சாதாரணமாய் “மத்தியஸ்தர்” என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. இச்சொல் “Mesos” எனும் கிரேக்கச் சொல்லினின்றே தோன்றியதாகும். இச்சந்திரப்பதத்தில் “நடுவில்” என்ற பொருள்படும். ஆகவே mesites எனலுத் சொல் ‘இருதரப்பினர் நடுவில் நிறை அவர்களை இசைவுப் படுத்துகிற ஆள்’ எனப் பொருள்படும்.

புதிய ஏற்பாட்டில் இது கலா, 3:19-ல் மோசேயைக் குறித்தும் 1 திமோ, 2:15; எபி 8:6; 9:15; 12:34 ஆகிய இடங்களில் இயேசுவைக் குறித்தும் வழங்கப்படுகிறது. யோபு தன்பச் சமுதிக் அடப்பட்டிருந்தபோது இத்தகைய ஒரு ஆளுக்கரவோ அவனின் முழு ஆத்தமாவும் ஏங்கி அழுதது. அப்பொழுது அவன் தன்மையும் உடவுளையும் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, “மத்தியஸ்தன் (mesites) இருவரும் எங்களுக்கு இக்கையே” (யோபு 9:33) என்று புலம்புகிறான்.

இலக்கிய கிரேக்கத்தில் இச் சொல் சாதாரணமல்ல, ஆனால் இக்கருத்து மிகச் சாதாரணமாய் வருகிறது. இதுவும் இதன் சம பதங்களும் தோன்றுகிற இடங்களில் இவற்றிற்கு இரண்டு பொருள்கள் உள்வன:

1) “நடுநிலைத் தீர்ப்பாளர்” என அவை பொருள்படுகின்றன. கிரேக்கச், ரோமைச் சட்டங்கள் இரண்டுமே நடுநிலைத் தீர்ப்பிக்குறித்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தன. அத்தனை பட்டனத்திற் நார்பதுபேர் (The Forty) என்றழைக்கப்பட்ட மன்றம் ஒன்று இருந்தது. நன்னுக்கு விதம் பத்துக் கோத்திரத்தினுமுள்ளவர்கள் அதில் அங்கத்தினராயிருந்தனர். மக்கள் தங்கள் வழக்குகளை இம்மன்றத்திற்குக் கொண்டுவந்தனர். இவ் வழக்குகளைத் தீர்த்து வைக்கும்படி மன்றம் ஒரு நடுநிலைத் தீர்ப்பாளரை அடைவது மத்தியஸ்தரை நியமித்தது. அறு பது வயது நிரம்பிய அத்தேவர்க்கு ஒவ்வொருவனும் நடுவர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன். இவ் வேலைக்கு நேரிற்றெடுக்கப்படுகிற நடுவர் அனைத்து நன்னிடமுடியவது. பிணக்குள்ள இருதரப்பினருக்கும் இடையிலுள்ள வழக்கை என்ன பாடுபட்டாவது தீர்த்து வைத்து அவர்களை ஒப்புரவாக்கிவைப்பது அவனுடைய பொறுப்பாயிருந்தது. ரோமர புரியில் “நடுவர்” (arbitri) என்ற ஒரு மன்றம் இருந்தது. ஒரு வழக்கு வெறும் சட்டத்தை மாத் திரம் பொறுத்ததாயிருந்தால் அது நீதிபதியாக விசாரணை செய்யப்பட்டது. ஆனால் அது நேர்மையைப் பொறுத்ததாயிருந்தால், எடுத்துக்காட்டாக, நஷ்டம் ஏற்படுவதுபோன்ற ஒரு காரியமாயிருந்தால் அது ஒரு “நடுவராக” தீர்த்து வைக்கப்பட்டது. அவ்வழக்கை முடித்துவைப்பது அவருடைய பொறுப்புதான். ஆகவே, ஒரு நடுவர், மத்தியஸ்தர், mesites, என்பவரர் அடிப்படையிலும், பிரிவினை ஏற்பட்டிருக்கிற இருவரை ஒன்றுபடுத்தி அவர்களிடையிலுள்ள வேற்றுமைகளை ஒழிக்கும் பொறுப்புள்ளவராகும். நம்மக்கும் உடவுளுக்கும் இடையே இத்தகைய செயல்கள் இல்லை.

2) பிணையாயிருப்பவர், உத்தரவாதம் ஏற்கிறவர், உறுதிப்

பாடு கொடுக்கிறவர் என அச்சொற்கள் பொருள்படுகின்றன. நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லவேண்டிய ஒருவனுக்காக பிணையம் நிற்கும் ஆகா இவ்வாறு அழைத்தனர். ஆனால் இச் சொற்கள் குறிப்பாக, ஒரு உடனுக்கு உத்தரவாதம் ஏற்கிறவர் அல்லாத பிணையம் நிற்கிறவரைப்பற்றி வழங்கப்படுகிறது. ஒரு பாக்கி விரிந்து உட்க வாகி விரும்புகிறவன் பிணையம் நிற்கும் ஒருவரை, ஒரு Mesitesஐ அவை தெரிந்த சொல்லை வேண்டும், பிணையம் நிற்பவர் தன் நம்பனிக் உடனாத் தீர்க்க ஆயத்தமான ஆள். உடவுளுக்கு நாம் செலுத்த வேண்டிய உடவுளாகப் பிணையம் நிற்கும் பிணையாளி (Mesites) இயேசுவே.

எப்பொழுதும் நடுவர் (Mesites) நடுவில் நிற்கும் ஆள். இரண்டு ஆட்களை ஒன்றுக்கிவைக்கிறவர். யூதர் இச் சொற்களை மோசேயைப்பற்றி வழங்கியும் பயன்படுத்திவந்தனர். “மோசேயின் ஆரோணம்” எனலும் நூலிக் (1:14) மோசே உடவுளாய்ப்பற்றி இவ்வாறு சொல்கின்றார். “அவரே என்னைத் திட்டமிட்டு உருவாக்கினார், அவருடைய உடன்படிக்கையில் மத்தியஸ்தராயிருக்கும்படி உலாத்தொறித்த தீர்க்க முன் அவரே எனவே ஆயத்தப்படுத்தினார்”. இஸ்ரவேலரையும் உடவுளையும் இணைத்த சங்கிலிக்கோணி மோசேயே. பிறகாவதில், மனிதனைச் செயற்க்கு தேவனுதராக உடவுளிடம் கொண்டே செல்வப்படுகின்றன என்று யூதர் நம்பிவந்தனர். பிறிஸ்வலனுக்கு ஏத்தித்தமான மனிதநடுவரோ அது நடுவரே தேவையல்ல. ஆகவே உடவுளோடு இணைக்கும் எண்ணி கிறிஸ்துவே.

ஆகவே, நாம் இயேசுவை (mesites) “நடுவர்” என்று அழைக்கும்போது முன்று பெரிய காரியங்களை நாம் நினைந்திருக்க வேண்டுகிறோம்.

1) இயேசு உடவுளிக் இடையிட்டாரர், அவர் உடவுளையும் மனிதனையும் இணைக்கும் எண்ணி. அவர் மனிதனைத் தூதராக, உடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் நடுவே நிற்பவர் அவர்களைப் பிரித்தவைப்பதற்கு உடவுள் பத்தராவே.

2) பிணைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மக்களை ஒன்று சேர்ப்பதே நடுவர் செய்யவேண்டிய பெரிய வேலை. பிணைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மக்களிடையில் உட்கபாட்டு உட்கபாட்டிவைப்பதற்காக நடுவர் (mesites) நியமிக்கப்பட்டதைப்பற்றி நான்கு ஏடுகள் திழும்புத் திரும்கு கறிவருகின்றன. உடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலுள்ள தடுப்புச் சுவரை தகைத் தெறிவது இயேசுவின் வேலை.

3) நடுவர் ஒருவர் பயல் வினவிக்கிறவராயிருக்க வேண்டுமானால் அவர் இருதரப்பினருக்கும் குறைவின்றி பாராய்ச்சி மறிவராயிருத்தல் வேண்டும். “அவர் உடவுளை மனிதருக்குக் காண்பித்தார், மனிதரைக் உடவுளுக்கு வெளிப்படுத்தினார்” என்று திருச்சபைத் தந்தை இரெனியு இயேசுவைப்பற்றி வருணிக்கிறார். இச் சொல்லே கிறிஸ்து பெருமானிக் மாபெருக இருக்கிய உடவுள் நம்மக்குக் காண்பிக்கிறார். ஒரே நேரத்தில் அவர் யூதமாய்ச் உடவுளாகவும் யூதமாய் மனிதனாகவும் இருக்கிறார். அவர் மாத்திரமே உடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் மத்தியஸ்தராயிருக்கின்றார் என்பதற்குச் சாரணம் இதுவே.

வேதப்படிப்பு
தியானவசனம்: மத்தேயு, 7.21

புதிய கதை

அவன் ஒரு அழகிய வெள்ளாடு

அவன் ஒரு பசித்த வேங்கை வெள்ளாட்டின் விழி எளிவோ மருட்சி

வேங்கையின் விழிஎளிவோ வேட்டை எழுச்சி

பாய்ந்தது வேங்கை ஆட்டப் பிளொஸ்தன்

ஆடு அய்யோ என்று அபயக் குரல் எழுப்பியது

அரவம் கேட்டு தடுக்கிட்டு எழுந்தார்

அடுத்த விட்டு இளைஞன்

அவன் ஓர் இத்தி! விசைநாள் அவன் வெள்ளாட்டை மீட்க

இளைஞன் கண்ட வேங்கை தடுக்கிட்டது. தொடியில் பின் விட்டு மறைந்தது

வேங்கை வேறுபாடுமல்ல அவன் அதிரி. தோட்டத்துத் தலைமைக் கங்காணி ஜேசுதாஸ்!

அவர் ஒரு கிறிஸ்தவர்!

ஜேசுதாலா இந்தக் காரி பத்தைச் செய்யத் துணிந்தார்! கட்டிய மனைவிக்குத் தரேன் மிகைத்து மற்றவன் மனைவியை அபகரிக்க அவர் துணிவலரார்!

கண்ணை கண்டதை நம்ப முடியாமல் அவன் நெஞ்சு போராடியது.

அவன் கண்டதை அவனை நேருகின

மக்களையே கண்டை மரணமே மரணம் காத்தவனுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்தான்.

முறவலேடு அதை ஏற்றுக் கொண்டு மீண்டாடு இளைஞன்.

இந்தப் போராட்டத்தை அவன் எதிர்பார்த்தவே இல்லை!

அவன் போராட்டத்திற்கான காரணத்தை அவன் கர்ப்பத்தில் தவழ்ந்த அந்தக் கடிதம் கூறியது. ஆம்! தலைமைக் கங்காணி ஜேசுதாஸ் அவனுக்கு அனுப்பிய கடிதம்தான் அது.

'நேற்றிரவு நடந்த சம்பவத்தை நாம் மூவர்...அதாவது அவன் நான் நீ... தவிர வேறு எவருமே அறிய மாட்டார். அறியவும் கூடாது! அறியவந்தால் அதற்கு காரணம் ஒன்றில் நீ... அவ்வது அவன். அது அவரை இருந்தால் அவன் 'கையே' முடிந்தவீடு! நீயாக இருந்தால் என் அதிரே சரத்திற்கு நீ பையரவாய், உன் தொழிலைவே உணக்கிவ்வாமல் செய்த இந்த ஊரைவிட்டு உன்னை அனுப்பி விட என்னை முடியும்; உனக்குத் தெரியும்! முடியு உன்னுடையது. கடிதத்தை அவன் கண்டை மீண்டும் பார்த்தது.

அங்கே வேங்கையின் பயங்கர விழிகள் அவனைப் பயமுறுத்தி நிற்பதைக் கண்டான்.

கடிதத்திலிருந்து கண்டான் எடுத்து அவளின் பக்கம் திரும்பி இன்ன அவன்'

வெள்ளாட்டின் விழிகள் பரிதாபமாகத் தன்னிடம் நிதி கேட்பதை அவன் கண்டான்.

ஆம் தலைமைக் கங்காணி ஜேசுதாசின் கொட்டத்தை அடக்க இன்னும் பல வெள்ளாடுகளை அந்த வேங்கையின் இதரபாவத்தைத் தடுக்க அவன்

அவனிடம் கோரிக்கை விடுத்த நிற்கிறான்.

'கோரிக்கைக்கும்' 'பயமுறுத்தலுக்கும்' மிகையே அவன் போராட்டம் நடக்கிறது.

'கோரிக்கையை' நிறைவேற்றினால் தன் தொழிலை இழக்க நேரிடும்.

இழந்தால்..... தன்னை நம்பியிருக்கிற தாயின், மூன்று சகோதரிகளின் நிலைமை என்னவது?

கோரிக்கையை நிறைவேற்றி விட்டால், கங்காணியின் காமலினை அம்பலப் படுத்தாவிட்டால், வேங்கையின் வேட்டை தொடர்ந்த கொண்டேயிருக்கும், அந்தத்தை ஆமோதித்தால் நீதியின் நிலைமை என்னவது?

அவன் போராடுகிறான்.

போராட்டம் வளர்ந்தது கொண்டே போகிறது. இரவு நின்ற கொண்டே போகிறது. அவன் விழிகள் உறங்கவில்லை. விழித்திருக்கிறது.

அந்த இரவில்

இரண்டு விழிகள் எதுவுமே நடக்காதது போல் நிம்மதியாக உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன!

வேங்கையின் விழிகள் தான் அவை! மனச்சாட்சி செய்து அட்டைநாள் நிம்மதியாக அந்த விழிகளால் தூங்கமுடிகிறது! பாதகச் செயல்களை துணிகரமாகக் கரையில் செய்யும் தெம்பு இருப்பதால் அந்த விழிகள் இரவில் நிம்மதியோடு உறங்கிக் கிடக்கின்றன!

இயேசுவ! உன் விழிகளை நான் தேடுகிறேன்.

ஜேசுதாசின் விழிகளில் உன்னை நான் கரணவில்லை உன்னை நான் கரணவில்லை, உன்னை நான் பார்த்தே முடியவில்லை.

உன்னைத் தேடுகிறேன். அதோ உன் விழிகள்!

இயேசுவே உன்னை நான் அந்த விழிகளில் கண்டுவிட்டேன்! அந்த விழிகளில் கண்டுவிட்டேன்! அந்த விழிகளை நெருங்கி வருகின்றேன்.

அந்த விழிகள்...

உறங்காமல் விழித்திருக்கும் அந்த இளைஞனின் விழிகள்!

மனச்சாட்சி சகராதபடியாக மரத்துப் போகாததால் போராடிக் கொண்டிருக்கும் அந்த விழிகள்!

அந்த விழிகளில் உன் விழிகளை நான் கரண்கிறேன்! தெளிவாகக் கரண்கிறேன்!

அவன் ஓர் இத்தி! அவன் விழிகளில் நீ!!

இறைவர இந்தக் கதை எனக்குப் புதியது!!!

என் தெய்வம்

நீரும்ராயின் தெய்வம் என் தெய்வம் நீருக்காயின் தலைவன் என் தெய்வம். அரும்மறையின் தலைவன் என் தெய்வம். அன்புரு வானவன் என் தெய்வம். அக்கடல் மேலான தயவுள்ளவன், அக்கல்துக்கே முதல் தலைவனவன், நிலமிகை பயிக்கு நீரானவன். நீசன் என் கிணக்கு பவியானவன். மாணத்தை வென்று உயிரானவன். மகாடி சேந்தார்க்கு கந்திரானவன். வழியாக வாழ்வாக வந்தேகிறான் - இவ்வருவன் ஒருநாள் வாய்மை காட்ட.

பா. கிரான்ஜீவன்

மறுமைப் பிரவேசம்

சரவகச்சேரி ஆசிரியர் A.P. சின்னத்துரை அவர்களின் கிரேஸ்டு புத்தகமும், இராணியின் அகபுக்கணவரும், யாழ்ப்பரணக் கல்லூரி முன்னாள் ஆசிரியர் திரு. S.T. ஜீவரத்தினத்தின் மருமகனுமாகிய S.S. செல்வரத்தினம் சென்ற வெள்ளிக்கிழமை (31.1.86) மறுமைக்குள் பிரவேசித்தார். அவ்வாறான பிரேத சேம ஆராதனை சரவகச்சேரியிலுள்ள அவரின் இல்லத்தின் சென்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை (2.2.86) வரை S.T. ஆர்னல்ட் அவர்களினால் நடத்தப்பட்டது வண. N. சுப்பிரமணியம் பிரசுரம் செய்தார்.

மறைந்துபோன திரு. S. S. செல்வரத்தினம் புகழ்பெற்ற நிலை அபிராமப்பண்ணியாற்றி இளைப்பாறியவர். சரவகச்சேரியின் கண்ணியமும் மதிப்பும் வாய்க்கப் பெற்ற குடும்பத்தின் மூத்த மகன். 1921-ம் ஆண்டு பிறந்து தமது பெற்றோருக்கும் சகோதர சகோதரிகளுக்கும் செய்யவேண்டிய கடமைகளை நல்ல முறையில் செய்து முடித்தவர். கிறித்தவ சமூகசேவையாளர். இறக்கும் வரை இவரிடத்தில் அசைக்க முடியா விசுவாசமும் மன உறுதியும் காணப்பட்டன.

இவருடைய வாழ்க்கைப் புவல் அப்போதுதவனின் "எல்லா நீடு பரந்திலும் சந்தோஷமாக இருக்கக் கற்றுக் கொள்ளு" என்ற வாக்குக்கு இலக்கணமாகவிருந்தது. வாழ்வில் ஏற்பட்ட சேய்ப்புகள் அவரின் மனமகிழ்ச்சியை எந்தவிதத்திலும் பாதிக்கவில்லை. தம் வாழ்நாள் எவ்வாறு சந்தோஷமும் மனநிறைவும் கொண்ட உத்தம கிறிஸ்தவனாக வாழ்ந்து வந்தார். அரசாங்க சேவையிலின்று இளைப்பாறிய பின்னர் சபைக்காரணங்களில் அதிரமாய் ஈடுபட்டார். சேரீயில்கொம்பு பத்தறைப் பணியிலும் ஈடுபட்டு உழைத்து வந்தார்.

இப்பொழுது அவருடைய பூலோக யாத்திரை முடிவெய்தி விட்டது. ஆனால் நிபாயத்தீர்ப்பின் நாளிலே அவரை முடிமுகமாய்ச் சந்தித்துக் கொள்வோம். 'கர்த்தர் தரமே அவர்களை கண்ணீர் யாவற்றையும் துடைப்பார். இனி மரணமில்லை' என்ற வாக்கு அப்போ நிறைவேறிக் காண்போம்.

அவருடைய சடுதியான மரணத்தினால் தயவுறும் அவரின் மனைவிக்கும், மகனுக்கும் அவுல் திரேவியரவிலுள்ள மகளுக்கும்தெய்வ தேற்றவு கிட்டவதாக.

இறைவா!

வேண்டுதல் கேட்கும் என் இறைவா - உன்னை வேண்டாமல் தரவேண்டும் இறைவா - உன்னை வேண்டாமல் கேட்கும் என் இறைவா.

தடுமாறிக் திரிந்தேனே நானே - என்னை தடுத்தாண்ட உத்தன் கரமே வரமே வேண்டும் நிதமே - எந்தன் வாழ்வாக வந்த அரமே.

இருளாகி நின்றேனே நானே - ஜீவ ஓவியாகி அருள் தந்த கோனே வழியாகி என் ஆண்ட பரமே - என் வாழ்வைக் வந்த காதனே.

தாங்காமல் விழுந்தேனே பரம் - என் நிங்காமல் நின்றேனே நேவா நிங்காமல் இருவேன் உன்நாமம் - என் நிங்காமல் நீ ஆளும் பட்டுமம்.

— கிரான்ஜீவன்

போதகர் சபைக்காகவும் தனக்காகவும் செய்யும் ஜெபம்

ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே, உமது சபைக்குத் தெரண்டு செய்யும் படி. தேவாரி என்னை நியமித்திருப்பதற்காக உமக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். வேலை செய்வதில் நான் மிகவும். சரவதானமாகவும் மிகவும் ஆத் திரப்படுகிறவனாகவும் இருக்கிறேன் என்பதை உணர்ந்திருக்கிறேன். என்னைவிட உமக்கு அதைப் பற்றி நன்றியும் தெரியும். என் உதவி எவ்வளவு பெரிய இருக்கையிலிருந்து எதிர்பார்த்துப்படுகிறது என்பதை நான்கொரு தவறியப் போகிறேன்: ஒவ்வொரு நாளும் குழப்பத்திலே உமியிடம் திரும்பிவரும் வழியைக் காணாமல் அடிக்கடி தடுமாறுகிறேன். என்னை மகனித்து நான் கொடுத்துப் போட்டவைகளை யெல்லாம் செம்மையாக்கியிருக்கும். பின்னர் பாவினைக் குணமாக்கி, மரித்த திக்கொண்டிருப்பவர்களை விடு நேரக்கி வழிநடத்தியிருக்கும். பிள்ளைகளும் பெற்றோரும் உம் மீது வைக்கும் விசுவாசத்தினால் இளைத்திருக்கச் செய்யும். வசோ திரப் உம்மில் நம்பிக்கை வைப்பாரீளாக. தனிமையாயிருப்பவர்களுக்கு நன்மைபும் ஏழைகளுக்குச் செல்வமுமாகவும், தயர்ப்படுகிறவர்களுக்கு ஆறுதலளிப்பவராகவும் சோதிக்கப்படுகிறவர்களுக்குப் பலமாகவும் இருந்ததற்கும். தன்னாடி விழுந்து போனவர்கள் அழிந்துபோன விடாதேயும். உமது நாமத்தில் நான் பேசுவதை தாராளமாய் வெளிவரச் செய்தருளும். என் சபையிலிருந்து உணையோரும் பற்றுதலோரும் என்னை ஆதரிக் கச் செய்தருளும், எங்கள் சபையின் நடைபெறும் வேலை முறையற்றும் நீர் மையமாயிருந்தருளும். என் சபை உமது தகுச்சீர்த்தி உறுப்பாய் நிலைத்திருக்கச் கிருவை செய்து இயிதில் நான்கை ஒன்றுசேர்ந்து என் நென்றும் உமமைப் புசனும் பாக்கியத்தை தந்தருளும் ஆமேன்.

அருளுரையாளின் செபம்

1. நிர்வகியின்சொரு இடமில்லை வெனவே வேண்டிலேன்; ஆவிக்குயிர்தரும் அவர் செய்தி கூறவே கண்டிட வேண்டுகேன்.
2. ஆடம்பரமும் பசட்டார வாரமும் விலைமுகமிகையு மங்கு வேண்டுகேன்; நிலை பெருகு செய்தியை உரைத்திடுகி சேவலர் நிலைய பருகில் இருந்திட வேண்டுகேன்.
3. என் புகழ் என்கும் கிறித்திட வேண்டுகேன், எல்லர யிதழிதும் பறந்திட வேண்டுகேன், இணையறு புழப்பெறு சேதினைக் கூறவே இதயங்க விதைவண்கி கண்டிட வேண்டுகேன்.

R. C. குண்டம்

உங்களுக்கு தெரியுமா?

● மிக நீளமான அருளுரையைக் கேட்டிருக்கிறீர்களா? அமெரிக்காவிலுள்ள பர்மின்காம் புவனிடேசியன் சபையைச் சேர்ந்த அருள்திரு. ராபர்ட் மார்ஷல் பத்துக்கட்டளை கண்ப்பற்றி 60 மணி 31 நிமிட நேரம் பேசினாராம்.

The National Youth Assembly

From 28th December 1985 to 2nd January 1986

The Andhra Christian Theological College in Secunderabad was the venue for the National Youth Assembly which was organised by the National Council of Churches in India, Sub Unit on Youth. The theme of the Assembly was Peace, Justice and Participation. The main objectives of this Assembly were to bring about young people from all over India representing the various member churches of the NCCI with a view to bring about a rich fellowship among the youth, to consider national issues that affect the youth, today such as poverty, unemployment, casteism and to evaluate the role played by the present day youth in their families, churches and society. These issues were considered from the perspective of our faith in Jesus Christ, in order to help people to make a deeper commitment to serve Him.

The main features of the Assembly included Bible studies, workshops on How to Study the Bible, Creative Writing, Creative Drama, Worship and Organising People for Social Action. Seminars too were held on Christian Perspective: on Sex, Marriage and Family Life, Christian Response to the Problem of alcohol and Drug abuse and the Status of Women in Church and Society. Theme Presentations were also a daily event at the Assembly. The People of God—A Quest for Socio-Economic Justice, the Search for Peace—Challenges to Youth, the Church: A Peoples Movement. Youth and Mission were the themes that were presented.

The delegates were assigned to different home groups

which enabled them to discuss and present their own personal views on the issues taken up for discussion.

The National Youth Assembly also gave an opportunity for the delegates to exhibit their various talents in the cultural programmes that were organised. These cultural programmes were successful in sense that they helped the youth to join together in true fellowship

One of the highlights of the Assembly was the Reception that was accorded to all the delegates, resource persons and guests of the assembly by the Local Arrangements Committee of the NYA and at which the Governor of Andhra Pradesh was present.

On the last day of the Assembly resolutions were passed pertaining to the issues that were brought to light and discussed during the Assembly. The Assembly ended on a challenging note, very much in keeping with Bishop S K. Parmar's [President of the NCCI] address:

"The 'Year of the Youth, may have come to an end, but the era of youth has begun and we all must undergird ourselves with faith in God and confidence in our ourselves so that together we build a world where dignity and honour belong to all where peace and harmony rules the society, where sharing and caring becomes the watchword of every individual, where integrity an honesty are the virtues to be cherished and justice coupled with compassion undergirds the social structures."

Meloney Sugunarahaj

The Older Person and the Family

Ours is a twin-problem: The attitude of society to the old and old age as well as the attitude of the old to being old. According to Jewish tradition, reverence for the old takes precedence over reverence for God. And reverence is a matter of the heart as well as endeavor and action; a matter that calls upon our sensitivity, imagination, and initiative as well as conscience and compassion.

The typical attitude to old age is characterized by fear, confusion, absurdity, self-deception, and dishonesty. It is painful and bizarre. Old age is something we are all anxious to attain. However, once attained we consider it a defeat, a form of capital punishment. Enabling us to reach old age, medical science may think, it gave us a blessing; however, we continue to act as if it were a disease. More money and time are spent on the art of concealing the signs of old age than on the art of dealing with heart disease and cancer. You find more patients in the beauty parlors than in the hospitals. We would rather be bald than grey. A white hair is an abomination. Being old is a defeat, something to be ashamed of. Authenticity and honesty of existence are readily exchanged for false luster, for camouflage, sham and deception.

A grey hair may destroy the chance for promotion, may cost a salesman his job, and inwardly alienate a son from his father. The fear of being considered old has become a traumatic obsession. Only very few people are endowed with the rare and supreme courage to admit their true age without embarrassment. With the rest of us, courage and honesty go underground when the question of age is discussed. The most delightful resolution a Conference could pass would be to eliminate any mention of the date of birth from the birth certificate.

A vast amount of human misery, as well as enormous cultural and spiritual damage, are due to these twin phenomena of our civilization: The contempt for the old and the traumatic fear of getting old. Monotheism has acquired a new meaning: The one and only thing that counts is being young. Youth is our god, and

being young is divine. To be sure, youth is a very marvelous thing. However, the cult of youth is idolatry. Abraham is the grand old man, but the legend of frust is pagan.

What is necessary is a revision of attitudes and conceptions. Old age is not a defeat but a victory, not a punishment, but a privilege. In education we stress the importance of the adjustment of the young to society. Our task is to call for the adjustment of society to the old.

By what standards do we measure culture? It is customary to evaluate a nation by the magnitude of its scientific contributions or the quality of its artistic achievements. Yet the true standard is the extent to which reverence, compassion, justice are to be found in the daily lives of a whole people, not only in the acts of isolated individuals.

The Responsibility of the Individual

Old age is a major challenge to the individual; it takes both wisdom and strength not to succumb to it. According to all the standards we employ socially as well as privately, the aged person is condemned as inferior. In terms of manpower he is a liability, a burden, a drain on our resources. Conditioned to operate as a machine for making and spending money, with all other relationships dependent upon its efficiency, the moment the machine is out of order and beyond repair, one begins to feel like a ghost without a sense of reality. The aged may be described as a person who does not dream anymore, devoid of ambition, living in fear of losing his status. Regarding himself as a person who has outlived his usefulness, he feels as if he had to apologize for being alive.

The tragedy is that old age comes upon us as a shock for which we are unprepared. If life is defined exclusively in terms of functions and activities, is it still worth living when these functions and activities are sharply curtailed?

(to be continued)

North Eralai Church

Mr. J. Devasagayam

We regret to record which occurred on 14-1-86 of Mr. Jacob Devasagayam retired Head Master who had served the American Mission for many years. He is an Old Boy of Jaffna College, Vaddukodai, during the Bicknell era.

The Funeral took place at his residence on 14-1-86. Rev. A. V. Jesuthason officiated, assisted by Rev. V. N. Tharmakulasingham. Sr. Rev. Sam Alfred performed the committal rites at the graveside.

Mr. Devasagayam leaves behind besides his wife, three sons and a daughter.

Thirty five Years in the Ministry of the Church

Rev. D. R. Ambalavanar, was felicitated by the Manipay Church on 26-12-85 on the occasion of his completing 35 years as a Minister of the Church and 30 years as an Ordained Presbyterian.

A Thanksgiving Service was held in the Church at which the Bishop, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar officiated and preached the sermon.

The renovated Parish Hall was declared open by the Bishop after the Service.

At the Public Meeting, presided over by Mr. A. R. Rajanayagam, representatives of Churches were Rev. D. R. Ambalavanar served spoke of the contribution which Rev. D. R. Ambalavanar had made to the life of the church and the community wherever he was placed.

Rev. D. R. Ambalavanar expressed his gratitude to all those who organised the function and who had felicitated him on the occasion. He said that he had been only an instrument in God's hands and that by himself he had done nothing.

The Manipay Church entertained all those who had come for a Fellowship Tea.

More than 30 Schools in the North are Affected

According to a statement issued by the Tamil Teachers' Association, the establishment of the Security Zones in the North are a further blow on Education in the North, comparable to the blow inflicted by discrimination in University Admissions.

Hartley College, Pt. Pedro, Methodist Girls' College, Pt. Pedro, Sithambara College, Karaveddy have been struggling to function for the last twelve months.

The Thondamanaru Science Centre which was an invaluable asset to Science Education in the North is now virtually closed. Almost thirty schools in the North are now in a state of anxiety as to its future.

On 23-1-86, when over five hours there was incessant firing in the Tellippalai area, among the 13 casualties was the Principal of the Thyiddy Ganesh Vidyalaya, Mr. Varatharajaperumal (48), who was on his way to school from his house at Karuhampalai, Tellippalai.

Four schools, preparing students for the AL classes which together send to the University every year on an average of 60 students for the various faculties

EDITORIAL

The Political Solution?

"Bandari is coming, says Dixit" was a front-page flash in the CDN of 30-1-86. But no date was stipulated of the arrival, for what was believed to be the final leg of Mr. Bhandari's talks with the Sri Lankan Government on the solution to the 'Tamil problem.'

Besides, the purport of the news flash had an ominous streak:—

"The Reuter report datelined New Delhi said Bhagat (the name is that of the Indian External Affairs Minister—Ed.) had told Parliamentarians that India was seriously, concerned by President Jayawardene's statement that he would seek a military solution to the battle with Tamil guerillas".

The CDN, however went on to announce the next day that Bhandari would "sound ENLF" before arriving in Colombo on Monday (3-2-86) and that Mr. Dixit had arranged for him an interview also with the SLFP leader, Mrs. Srima Bandaranaike.

The Island of 1-2-86, confirming the CDN news, on its front page said that Mr. Bhandari will arrive on 2-2-86, and added that he (Mr. Bhandari) will be presented with "new proposals" prepared by National Security Minister Athulathmudali "in the form of a reply to the earlier TULF proposals".

"Life", it has been said, "is a series of blind dates beyond human planning". Mr. Bhandari did not arrive. Instead, there was (in the CDN of 4-2-86) under the caption "Bhandari rules out immediate resumption of talks" the following comment:—

"Mr. Bhandari who earlier on Sunday postponed a three-day Colombo visit, due to start on Monday said he did not expect a breakthrough in talks with the Sri Lankan government, given the situation there". (Italics ours),

So ended another poignant chapter in the chequered history of our PEACE QUEST in Sri Lanka which began on 10-1-1984 when the APC was constituted and started functioning, though falteringly, because the SLFP chose to stay out.

At the time of our writing these notes, we do not know what the next step would be. There is speculation that Mr. Bhandari may be calling on the President of Sri Lanka after his visit to Maldives. There is also a rumour that President Jayawardene will have something new to say on February 20th when he opens ceremoniously the Sixth Session of Parliament.

But will what he says be different from what the President said last year on 20-2-85 when he opened the Fifth Session of Parliament? The CDN of 21-2-85 reporting President Jayawardene's speech on that occasion said:—

"The President stressed that the country has to combat terrorism and defeat it with all the resources at its command.

We may have to equip ourselves to do so at the expense of development and social and economic welfare plans. Let us then unitedly decide to do so and as one nation and one people bend ourselves to this task."

Of all the bitter conflicts in South Asia, none appears at the moment so intractable as the "Tamil Problem" in Sri Lanka. At certain moments there appears to be a flicker of hope but soon clouds gather, shadows lengthen and darkness envelops the whole political landscape. In Dryden's words:—

"Thus in a pageant show a plot is made
And Peace itself is war in masquerade."

By one of those coincidences which often shape history, the TULF trio—Amirthalingam, Sivasithamparam and Sambanthan have however had, (according to reports), a 100-Minute discussion on 31-1-86 with Prime Minister Rajiv Gandhi at the altitude of an Indian air force jet flying the Indian Prime Minister from Trichinopoly to New Delhi—perhaps the same altitude at which President Jayawardene and Minister Thondaman had talks earlier with the Indian Prime Minister during a similar shuttle.

If there is to be at all a political solution to the Tamil Problem it has to be at an "altitude" in Sri Lanka higher than the one in which it is being debated now in Sri Lanka with the stutter of machine-gun fire and ugly cycles of revenge.

American President Ronald Reagan concluding his address on 15-1-86 delivered on the occasion of 'the birth date' of the slain Civil Rights Leader, Martin Luther King paid this great compliment to his country:—

"Ultimately, the great lesson of Dr. King's life was that he was a great man who wrested justice from the heart of a great country...and he succeeded because that country had a heart to be seized. (Italic ours).

The Military Solution?

"Politics" it is said "is replete with ironies". While Sri Jayawardene, Kotte was spruced up for the Independence Day Celebrations and the people of the up-country, it was thought, would get an additional lift in spirits with the granting of citizenship rights to 94,000 stateless people of Indian origin, security forces had to be deployed to quell a surge of violence in the plantation areas—Bogantlawa, Maskeliya, Norwood and Hatton Police areas where a 33-hour curfew (from 6 p.m. on 2-2-86 to 6 a.m. on 4-2-86) had been clamped down, consequent on shops, lorries and buses being set ablaze by unruly mobs. [at one stage there were it is learnt 7000 refugees in these areas.]

"We should shun the heaven which leads men to this hell" (William Shakespeare) was perhaps the reaction of many an Indian citizen now enfranchised.

Mr. Abdul Aziz, the President of the Workers' Congress however made the records straight. In an appeal to Mrs. Sirima Bandaranayake and the SLFP, he made it clear that fears that the newly enfranchised Indian citizens would vote for one particular political party was quite unfounded. It never happened in 1956 or in 1977 when governments changed. He also said that Minister Thondaman's role was "over-assessed". What has been achieved was essentially an agreement between the two governments and not a victory of one person.

The CWC President, Minister Thondaman and General Secretary Sellasamy were more concerned about the violence which had erupted from nowhere and the credibility of the guardians of the law in maintaining law and order in the various plantation areas. [Both the leaders interviewed the President on 3-2-86.]

It should be noted that unlike in the North and East, people in the South were not debarred from handling weapons for their personal protection.

A news item in the CDN of 4-2-1986 has the following significant piece of news:—

"In Hatton, a resthouse keeper fired at a mob heading for his premises and killed two young men. The attackers retreated when they were fired at."

The violence in the plantation areas was quickly brought under control because the CWC leaders through the President did not allow the police even if they were inclined, "to overstep the limits of authority" and secondly because the civilians were allowed to use weapons to defend themselves if the need arose.

The Kilinochi Railway Station killings, on the other hand, exposed the depth of the quagmire of injustices perpetrated on the innocent civilians of the North and East where no power on earth could prevent a military assault on people if the security forces decide to do so. In this particular instance at Kilinochi we learn the perpetrator or perpetrators of the deed were arrested by the government and it was also reported that one of them was in a mentally derailed state.

"All is fair in love and war" runs the old adage. Even in the event of a military encounter, it is incumbent on those who are possessed of weapons, particularly heavy artillery to adhere strictly by the code to which they are bound by "the carefully drawn up Scheme of the Army, Navy and Airforce Acts", in a democratic country. The professed concern for the unarmed innocents will look pale if an armed reserve is drawn "outside the regular framework".

The people are grateful to the Civil Rights Movement for the new light it has shed on this very important matter affecting the liberty of the individual in a democratic state.

The CRM is concerned about the implications of training and maintaining an armed reserve and supplementary forces, outside the carefully drawn-up Scheme of the Army, Navy and Airforce Acts.

Despite the meticulous provisions of these Acts, there have been serious breakdown in morale and discipline...what is needed is to restore and strengthen discipline in the armed forces.

The creation of forces outside the regular framework and not subject to the same traditions and training seems hardly conducive to this end. (Italics ours). The Island 1-2-86.

Has Sri Lanka fallen back on the iron fist? It is a question which is difficult to answer. But given the situation here, when moderates have yet to wean the younger militants from fighting, instead of talking their way to peace, and when the steam is yet to go out of the government's push for a military solution, historian T. R. Glover's words have, for Sri Lanka, a timely and grim note of admonition:—

"Civilisations fall from within and there are many causes, from too much patience with over-government and no patience with any government."